

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpații Sîtnic Adrian și Ivlev Eugeniu împotriva sentinței judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 și părțile vătămate Cîrchelan Victor și Luchianiuc Denis împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 în cauza penală privindu-i pe,

Sîtnic Adrian Nicolae, născut la 05 noiembrie 1980, originar din Ocnîța și domiciliat în mun. Chișinău, str. Zelinski nr. 22, ap. 38,

Ivlev Eugeniu Mihail, născut la 22 decembrie 1986, originar din Cahul și domiciliat în mun. Chișinău, str. Gh. Cașu, 20/2, ap. 48.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 07 februarie 2013 pînă la 12 iulie 2013 (prima instanță)**
- 2. de la 05 august 2013 pînă la 24 decembrie 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 26 februarie 2014 pînă la 02 aprilie 2014 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 **Sîtnic Adrian Nicolae și Ivlev Eugeniu Mihail** au fost condamnați în baza infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, fiecare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani pentru fiecare.

Prin aceeași sentință de la inculpați s-a încasat în mod solidar, în beneficiul lui Cîrchelan Victor și Luchianiuc Denis, câte 10 000 lei, pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Sîtnic Adrian și Ivlev Eugeniu la data de 15.07.2012, aproximativ la orele 01:40, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea

publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, aflându-se în apropierea clubului de noapte "Fashion" amplasat pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău, i-au aplicat multiple lovituri pe diferite părți ale corpului cet. Cîrchelan Victor Vasile, a.n.30.04.1980 și cet.Luchianiu Denis Victor, a.n.07.12.1979, în urma cărora le-au fost provocate vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată de către inculpați, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința acestora să fie încetat din motiv că acțiunile acestora nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate ci constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

În motivarea apelului înaintat, inculpații au indicat că instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile părților vătămate și a martorilor acuzării, fără a lua în considerație declarațiile martorilor apărării, precum și nu a apreciat divergențele apărute între declarațiile martorilor acuzării. La fel, aceștia au indicat asupra necesității aprecierii critice a declarațiilor martorilor acuzării din motiv că aceștia erau interesați de a da declarații favorabile acuzării. În același context s-a menționat că instanța de fond a omis să se pronunțe și asupra faptului că inculpații tot au fost agresați fizic, fapt confirmat prin rapoartele de examinare medico-legală și care denotă lipsa intenției inculpaților de a comite un act de huliganism.

Cu referire la calificarea acțiunilor inculpaților și părților vătămate, primii au considerat că ele urmau a fi calificate conform indicilor contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

A mai fost criticată și soluția instanței de fond referitor la acțiunea civilă, odată ce pretențiile morale nu au fost nicidecum argumentate de către părțile vătămate.

3.1. Sentința a mai fost atacată și de către părțile vătămate Cîrchelan Victor și Luchianiu Denis, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără aplicarea art. 90 Cod penal și cu încasarea de la inculpați în mod solidar în beneficiul părților vătămate a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei pentru fiecare.

În motivarea cerințelor sale, părțile vătămate au indicat că instanța de fond le-a stabilit inculpaților o pedeapsă prea blîndă, fără a fi respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, deoarece ultimii nu și-au recunoscut vina, nu s-au căit de cele comise, nu au cerut scuze de la părțile vătămate, au comis infracțiunea cu intenție directă și în prezența unei femei însărcinate, precum și nici nu au restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune.

La fel, părțile vătămate au criticat sentința în latura civilă, odată ce nu au fost admise pe deplin cerințele sale. Prejudiciul moral cauzat acestora prin infracțiune s-a materializat prin suferințe psihice și fizice, pe care le-au resimțit după consumarea faptelor criminale, a căror consecințe negative ar putea fi remediate prin încasarea sumelor solicitate în acțiunile civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că reieșind din întreaga sistemă de probe administrate în cadrul cercetărilor judecătorești, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, s-a constatat cu certitudine comiterea de către inculpați a infracțiunii incriminate lor.

La fel, s-a mai concluzionat și faptul că datorită provocării prin acțiunile sale părților vătămate, a leziunilor corporale ușoare, gradul prejudiciabil al faptelor sale depășește cu mult fapta prevăzută de art. 354 Cod contravențional, întrunind astfel elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În latura stabilirii pedepsei inculpaților, instanța de apel a indicat că aceasta a fost aplicată în corespundere cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale acestora. Pedepsa aplicată inculpaților a fost considerată legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, ținând cont de caracteristica pozitivă la locul de trai a inculpaților, lipsa antecedentelor penale și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de apel a mai considerat că instanța de fond justificat a încasat din contul inculpaților în contul părților vătămate a prejudiciului moral în cuantum de câte 10000 lei pentru fiecare, considerând ca fiind exagerată suma de 50000 lei. Aceasta din motiv că în speța dată, dauna morală s-a exprimat prin faptul că părțile vătămate au suportat suferințe morale și dureri fizice, în urma aplicării loviturilor de către inculpați.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate de către inculpați, care solicită casarea sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, cu atragerea inculpaților la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional.

În motivarea recursului declarat, inculpații reproduc argumentele expuse în cererea de apel, indicând că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra lor și consideră că instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile părților vătămate și a martorilor acuzării, fără a lua în considerație declarațiile martorilor apărării, precum și nu a apreciat divergențele apărute între declarațiile martorilor acuzării. La fel, aceștia indică asupra necesității aprecierii critice a declarațiilor martorilor acuzării din motiv că aceștia erau interesați de a da declarații favorabile acuzării. În același context este menționat că instanța de fond a omis să se pronunțe și asupra faptului că inculpații tot au fost agresați fizic, fapt confirmat prin rapoartele de examinare medico-legală și care denotă lipsa intenției inculpaților de a comite un act de huliganism.

Cu referire la calificarea acțiunilor inculpaților și părților vătămate, primii consideră că ele urmează a fi calificate conform indicilor contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Este supusă criticii și soluția instanței de fond referitor la acțiunea civilă, odată ce pretențiile morale nu au fost nicidecum argumentate de către părțile vătămate.

6.1. Decizia este atacată și de către părțile vătămate, care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cerințelor sale, părțile vătămate critică soluția instanței de apel în latura stabilirii pedepsei inculpaților prin prisma art. 90 Cod penal, odată ce ultimii nu și-au recunoscut vina în cele comise, au comis o infracțiune cu intenție directă și nu au restituit prejudiciile cauzate prin acțiunile sale.

La fel, este criticată soluția în latura civilă, considerând suma încasată de la inculpați neproporțională în raport cu suferințele fizice și psihice suferite de către părțile vătămate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal constată corectitudinea concluziilor instanței de apel, potrivit căroră, cu toate că inculpații vina lor în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, declarînd că faptele lor constituie o contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, aceasta a fost probată prin întreg probatoriul administrat în cadrul cercetărilor judecătorești. La fel, este întemeiată concluzia potrivit căreia, cu toate că declarațiile martorilor Colomeiciuc E., Pasenco C., Pleșca E., Mihai V., Motîlica A. și Miriuța M. nu indicau direct la inculpați precum că au comis infracțiunea, ele direct confirmă declarațiile părților vătămate, precum că aceștia au fost bătuți de niște persoane, care, în consecință, s-au stabilit a fi inculpații.

Colegiul penal reține și concluzia potrivit căreia, reieșind din rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2039/D și nr. 2040/D din 17.08.2012 la părțile vătămate s-au constatat vătămări corporale ușoare, iar potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 2041/D și nr. 2042/D din 17.08.2012, la inculpați s-au depistat vătămări corporale neînsemnate, ceea ce probează că părțile vătămate au fost bătute de niște persoane, care, s-au dovedit a fi inculpații, la fel, constatîndu-se că ultimii și au fost inițiatorii conflictului. În așa mod, circumstanțele privind cauzarea vătămarilor corporale ușoare părților vătămate de către inculpați, indică asupra prezenței în acțiunile ultimilor a semnelor componente infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este caracterizată de un grad de pericol social mai mare, decît fapta prevăzută de art. 354 Cod contravențional, motiv pentru care nu putea fi reținută cerința inculpaților de încadrare a acțiunilor sale potrivit acestei norme.

Cu referire la argumentul recurențelor privind soluția instanțelor judecătorești în latura civilă, Colegiul penal constată că părților vătămate justificat le-a fost încasat prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei pentru fiecare, oferindu-li-se astfel o satisfacție morală echitabilă, ținîndu-se cont de nivelul suferințelor fizice și emoționale, derivate din acțiunile agresive ale inculpaților și gravitatea leziunilor corporale pricinuite părților vătămate.

De asemenea se mai constată că de către instanțele de fond și apel a fost adoptată o soluție argumentată în latura stabilirii pedepsei, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpaților, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, neavînd antecedente penale și săvîrșind pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, de consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpaților, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestora, cît și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că hotărîrile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care se constată că recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpații Sîtnic Adrian și Ivlev Eugeniu împotriva sentinței judecătorești Botanica, mun. Chișinău din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 și părțile vătămate Cîrchelan Victor și Luchianiuc Denis împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 în cauza penală privindu-i pe **Sîtnic Adrian Nicolae și Ivlev Eugeniu Mihail**, *pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.*

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti